בשבת ע ביומה פו:ן, ג) לקמן

דף ט:, ד) ןיבמות לה: קדושין

לה: ב"ב ח: ט. ט"ל לד: סנהדרין ל. שבועות כב: ע"ש

בתום' זבחים ב. ז: מנחות יג:

עג: חוליו חיח: חמורה ל:ז.

ק) להמו יא.. ו) להמו ט ב וע׳

רש"ל שם ד"ה כיוו. ז) ובע"י

וברב אלפס אי׳ בר אבינא ובזה

נכון מאמר הסמוד וצ"ל שם

וא"ר אלעזרו. ק) נ"א אלפי"ו.

ט) פסחים קיח, י) ול"ל רב

אסי או רב יוסףז. כ) ערש"י

ד׳ ל. ד״ה ולעביד, ל) ולקמן

כו ב כפי שנדפס שם בנד

הגליון וע"ע תוס׳ שם ד"ה

והלכתא°],

הגהות הב"ח

(מ) גמ' חזר דוד וסמכה

ברות החדש:

→)@(**~**

גליון הש"ם

בגמ' וכל העובר על

ד"ח. עירוביו כ"ל ע"ב

ועי' רש"י סוטה ד ע"ב

:ד"ה נעקר ובתוס׳ שס

שם מאורתא גמי הוי.

ע"ל ט ע"ל: שם ביוו

דתקינו רבנן השכיבנו.

עי' תשובת הרשב"ה סימן

נ״ל: שם בכל יום ג״פ.

בהרא"ש ליתא ג"פ וכן בטור

וברוהם סימו ש"ר חיתה

כל האומר מהלה לדוד בכל

יום מובטח לו: שם מפני

שיש בה מפלתן. עי׳

תשובת הרשב"ה סימן מ"ט:

א מיי׳ פ״ו מהלכום "א תפלה הלכה ז טור ושו"ע או"ח סימן רלה סעיף

יב ב מיי׳ פ״ז שם הלכה יח סמג עשין יט טור או״ח סימן כלה וטוש"ע או"ח

םימו רלו סעיף ב: "ג ג מי" פ"ב שם הלכה ט (סמג שם) טור ושו"ע לו"ח סי קי"ל סעיף לי: ד ד מיי׳ (וסמג) שם טוש"ע או"ח סימן קכב

מעיף ב: בור ה מיי׳ פ״ו שם הלכה יב סמג עשיו יט טוש"ע או"ח סימן נא סעיף ז וורב אלפס פ' אין עומדין דף כו בוד ו מיי׳ שם הלכה ב טוש"ע או"ח סימן רלט

תורה אור השלם

:סעיף א

1. וְשִׁנַנְתָּם לְבָנֶיךְ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשָׁבְתִּךְ וּבְלֶכְתְּרְ בַדֶּרֶרְ וּבְשָׁכְבְּרְ דברים ו ז ובקומר: 2. אַדני שְׁפָתֵי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תַּהַלַּתַרָּ: חהליח וא יז

3. יְהִיוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֵיךְ יְיָ צוּרִי 4. תַהַלָּה לְדָוָד אַרוֹמְמֵךְּ אַלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרֵכָה ָּשִׁמְךּ לְעוֹלֶם וַעֵּד:

חהליח המה א 5. אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרֵת יִיֵּ:

מחייב לסמוך. אם כן גם לנו יש לסמוך:

תהלים קיט א 6. פּוֹתַחַ אֵת יָדֵךְ וּמַשְׂבִּיעַ לכל חי רצון:

יו. תהלים קמה טז

7. נתן לֶחֶם לְכָל בָּשָׁר כִּי לעולם חסדו: תהלים קלו כה

8. נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קום בתולת ישראל נטשה על אַדמתה אין מקימה:

. עמוס ה ב 9. סומר יי לכל הנפלים

וזוֹקֵף לְכָל הַבְּפוּפִים: תהלים קמה יד

10. וַיָּעָף אַלַי אֶחֶד מִן הַשְּׂרַפִּים וּבִיָדוֹ רְצְפָּה לָקַח מֵעַל בְּמֶלְקַחַיִם ישעיהו ו ו הַמִּוְבַּחַ: וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר .11 בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב: דניאל ט כא 12. ושר מלכות פַרַס עמד לְנֵגְדִי עֲשָׁרִים וְאֵחָד יוֹם וֹהַנֵּה מִיכַאֵל אַחַד הַשַּׁרִים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי דניאל י יג פרס: 13. רְגִזוּ וְאַל תַּחֵטָאוּ אמרו בלבבכם על משְׁכַּבְכֶם וְדמוּ סֶלֶה:

תהלים ד ה

וכורא קריאת שמע ומתפלל. מכאן משמע שמשעה שהגיע זמן הריאת שמע של לילה שאין לו לאכול סעודה עד שיהרא ק"ש ויתפלל ערבית: דאבור רבי יוחנן איזהו בן העוה"ב ובו". ואנו

שאומרים יראו עינינו ופסוקים אחרים אחר השכיבנו. נראה הואיל ותקינו להו רבנן ה"ל כגאולה אריכתא דתקינו לומר זה שבתוך כך יתפלל ואי כרבן גמליאל סבירא להו לימרו כרבן חבירו גם הוא ולא ילך מבהכ"ג עד גמליאל לעולם כרבן גמליאל סבירא להו שיגמור כל אחד תפלתו. וגם יש באותם והא דקא אמרי עד חצות כדי להרחיק את פסוקים י"ח אזכרות כנגד י"ח ברכות האדם מן העבירה כדתניא חכמים עשו סייג דשמנה עשרה ואגב שתקנו לומר אותם לדבריהם יכדי שלא יהא אדם בא מן השדה פסוהים תהנו לומר חתימה של יראו בערב ואומר אלך לביתי ואוכל קימעא עינינו. והלכה כר' יוחנן דברייתא ואשתה קימעא ואישן קימעא ואח"כ אקרא מסייע ליה וכן פסק ה"ג. ואם כן יש ליזהר שלא לספר בין גאולה דערבית ק"ש ואתפלל וחומפתו שינה ונמצא ישן כל לשמנה עשרה. ומיהו בסדר רב עמרם הלילה אבל אדם בא מן השדה בערב נכנם פי' מה שאנו אומרים קדיש בין גאולה לבית הכנסת אם רגיל לקרות קורא ואם רגיל לתפלת ערבית לאשמעינן דלא בעינן לשנות שונה וקורא ק"ש ומתפלל ואוכל פתו מסמר גאולה דערבית לתפלה משום ומברך שוכל העובר על דברי חכמים חייב דתפלת ערבית רשות. ולא נהירא מיתה מאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב ודאם כון ר' יוחנו סבירא ליה תפלת מיתה ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה ערבית חובה דפלוגתא היא סדרב ור׳ איבעית אימא משום דאיכא אונם שינה יוחנן והלכה כר' יוחנן. ונכון להחמיר ולהזהר מלספר בינתים ואי תימא קשיא ואיבע"א לאפוקי ממאן דאמר ייתפלת ערבית הלכתא אהלכתא דקיימא לן תפלת רשות קמ"ל דחובה: אמר מר קורא ק"ש ערבית רשות והכא פסקינן כרבי יוחנן ומתפלל מסייע ליה לר' יוחגן יידאמר ר' יוחגן לריד לומר דאפילו אי סובר רבי יוחנו יאיזהו בן העולם הבא זה הסומך גאולה כרב דאמר רשות היא מכל מקום לתפלה של ערבית רבי יהושע בן לוי אומר

תפלות באמצע תקנום במאי קא מפלגי יאי בעית אימא קרא איבע"א סברא איבע"א סברא דר' יוחנן סבר גאולה ° מאורתא נמי הוי אלא גאולה מעלייתא לא הויא אלא עד צפרא ור' יהושע בן לוי סבר כיון דלא הויא אלא מצפרא לא הויא גאולה מעלייתא ואב"א קרא ושניהם מקרא אחד דרשו דכתיב יבשכבך ובקומך ר' יוחגן סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך לממתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך למטתו מתיב מר בריה דרבינא ∘בערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה ואי אמרת בעי לסמוך הא לא קא סמך גאולה לתפלה דהא בעי למימר השכיבנו אמרים כיון דתקינו רבנן השכיבנו כגאולה אריכתא דמיא דאי לא תימא הכי שחרית היכי מצי סמיך והא יאמר רבי יוחנן יבתחלה אומר יה' שפתי תפתח ולבסוף יהוא אומר זיהיו לרצון אמרי פי אלא התם כיון דתקינו רבגן למימר ה' שפתי תפתח כתפלה אריכתא דמיא הכא נמי כיון דתקינו רבנן למימר השכיבנו כגאולה אריכתא דמיא: אמר רבי אלעזר ״א״ר אבינא יּכל האומר ⁴תהלה לדוד בכל יום • שלש פעמים מובטח לו שהוא בן העולם הבא מאי טעמא אילימא

ו): על משרברס. שנאמר בשרבך (שם): ודומו. בשינה אחרי כן: משום דאתיא באל״ף בי״ת נימא ⁵אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא ∞אפין אלא משום דאית ביה ∙פותח את ידך נימא ∞הלל הגדול דכתיב ביה זנותן לחם לכל בשר אלא משום דאית ביה תרתי אמר רבי יוחגן מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי∘ מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל דכתיב ₃נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל במערבא מתרצי לה הכי נפלה ולא תוסיף לנפול עוד קום בתולת ישראל אמר רב נחמן בר יצחק אפילו הכי (6) חזר דוד וסמכן ברוח הקדש שנא' יסומך ה' לכל הנופלים: א"ר אלעזר בר אבינא גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל דאילו במיכאל כתי' ייועף אלי אחד מן השרפים ואלו גבי גבריאל כתי' ייוהאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מועף ביעף וגו' מאי משמע דהאי אחר מיכאל הוא אמר ר' יוחנן אתיא אחד אחד כתיב הכא ויעף אלי אחר מן השרפים וכתי׳ התם יַּוהנה מיכאל אחד (מן) השרים הראשונים בא לעזרני תנא מיכאל באחת גבריאל בשתים אליהו בארבע ומלאך המות בשמנה ובשעת המגפה באחת: א"ר יהושע בן לוי אע"פ שקרא אדם ק"ש בביהכ"נ ימצוה לקרותו על ממתו אמר רבי ∙יוםי מאי קרא זו ואל תחמאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה אמר רב נחמן

ואי כרבן גמליאל סבירא להו. דמשמע ליה בשכבך כל זמן שבני אדם שוכבים ויש בכלל הזה כל הלילה: לימרו כר"ג. עד עמוד השחר: מן העבירה. שמא יסמוך על שהות שיש לו כדתניא: הימעא. מעט: משום אונם שינה. התוקפתו לעבור על דברי חכמים הוזקקו להזהירו

יותר: ממאן דאמר. להמן בפ' תפלת השחר (דף מ:): אמר מר קורא ק"ש. של ערבית תחלה ואח"כ מתפלל: מסייע ליה לר' יוחנן. דאמר ערבית נמי ק"ש ואחר כך תפלהי) כדי שיסמוך גאולה לתפלה. ודלא כר' יהושע בו לוי דאמר תפלה ואחר כך ק"ש: זה הסומך. וכל שכן דשחרית דעיקר גאולת מלרים בשחרית הוה כדכתיב ממחרת הפסח ילאו בני ישראל ובמדבר לגו. וסמיכת גאולה לתפלה רמזה דוד בספר תהלים דכתיב ה' לורי וגואלי (תהלים יט) וסמיך ליה יענד ה' ביום לרה (שם כ). ואמרי' בברכות ירושלמי (פ״ה ה״ה) מי שחינו סומך גאולה לתפלה למה הוא דומה לאוהבו של מלך שבא ודפה על פתחו של מלך יצא המלך ומצאו שהפליג אף הוא הפליג אלא יהיה אדם מקרב להקב"ה אליו ומרצהו בתשבחות והלוסין של יציאת מצרים והוא מתהרב אליו ובעודו הרוב אליו יש לו לתבוע לרכיו: בחמלע חהנום. ביו שני ה"ש תקנו כל תפלות של יום דקא סבר תפלת ערבית קודמת לק"ש: גאולה מאורתא לא הוי. הילכך גאולה דאורתא לא חשיבא לאהדורי עלה סמיכת תפלה: מה קימה ק"ש ואח"ר תפלה. דבשחרית כולהו מודו דבעי מסמך: שלש פעמים. כנגד שלש תפלות: דחית ביה מרמי. דאתי באל"ף בי"ת ויש בו שבח הכנת מזון לכל חי: אפילו הכי. אף על פי שהפסיק נו"ן מפני נפילה שבה ולא אבה לרמוה חזר ורמו סמיכת הנפילה תכף לה: **ויעף אלי**. בפריחה אחת ולא הרגיע בינתים: מועף ביעף. שתי פריחות: בחחת. בפריחה אחת: אמרו בלבברם. אמרו מה שכתוב על לבבך (דברים

בהגהת מהרי"ב אחר הם"ד והלכתא. וע"ע מגילה :כ"ג ע"ל תוס' ד"ה כיון **→**((

מוסף רש"י

סייג. גלל (סנהדרין לז. מו. נדה ג: אבות פ"ג מי"ג). תפלת ערבית רשות. מפני שהיא כנגד הקטר חלבים ואמורים שאיו מעכביו כפרמו ווורח מים.

רבינו חננאל

אמר ר' יהושע בן לוי אעפ"י וכו'. הא דאמר ר' יהושע בן לוי אעפ״י שקרא אדם קריאת שמע בבית הכנסת מצווה לקרותה על מטתו, ואינו קורא אלא שמע והיה אם שמוע אבל לא פרשת ציצית.

רב ניסים גאון

ואיבעית אימא לאפוקי ממאו דאמר דתפלת ערבית רשות. מי הוא שאמר דתפלת ערבית רשות ר' יהושע הוא ואיתא בפרק תפלת השחר (דף כז) אמר רב יהודה אמר שמואל תפלת ערבית רבן גמליאל אומר חובה ר' יהושע אומר רמוח -